

DEEL 3 REISVERSLAG 2013 Mia en Witze.

OPONTHOUD IN TRINIDAD.

Het is al bijna Pasen en nog steeds liggen we in Trinidad.

We hebben veel tijd verdaan met het aanvragen van de Visa voor de USA.

Als het invullen van de formulieren via internet ons boven de pet uitgroeide namen we de dinghy en voeren naar Coral Cove waar de Troll op het droge ligt.

Tom of Suzy hielpen ons dan weer een stap verder.

Vorige week konden we komen voor het interview en moesten we onze paspoorten en foto's afgeven.

Morgen kunnen we ze ophalen bij de office van Power Boats.

VERJAARDAGSCADEAU.

Begin deze maand vierde ik mijn verjaardag.

De vrouwelijke bemanning van de Noorse Jageren kwam me feliciteren en de dames vroegen me wat Witze mij gegeven had.

"Een zeer vrouwelijk cadeau," was mijn antwoord, "raad maar."

Via perfume kwamen ze op sexy onderware en toen ik hen vertelde dat ik AIS had gekregen, waren ze perplex.

Maar ja, een AIS en nieuw plotterschermb, compleet met een digitale radardome dat is niet niks.

Dit alles moest natuurlijk uit de USA komen en geïnstalleerd worden en dat kost tijd.

Vervolgens wilde Peter van de Rapsody onze oude radardome graag hebben. Helaas paste die niet bij zijn instrumenten zodat we hem in Trinidad laten, zodat Dennis van de Raymarineshop hem voor ons kan verkopen.

TASTY TRINI TOUR.

Voor we vertrekken willen we nog iets van het eiland zien, want verder dan Port of Spain zijn we niet gekomen.

Hiervoor moeten we bij Jesse James zijn .

Die verzorgt allerlei tochten over het eiland zoals vogeltjes spotten, het regenwoud bezoeken, naar de swamps, boodschappen doen in de Malls of een culinaire tour over het eiland.

We schreven ons in voor de Tasty Trini Tour en werden afgelopen woensdag om 9 uur opgehaald.

Er gingen een Canadees stel en 3 Amerikanen met ons mee.

Gedurende de rondrit werden we getrakteerd op alle culinaire specialiteiten die het eiland ons bieden kon en we eindigden 's avonds om 19.30 uur met home made coconut icecream.

We hebben onderweg een lijst bijgehouden van alle gerechten, sapjes, vruchten, noten

en zoetigheden die we voorgeschoteld kregen. Wie daarin geïnteresseerd is kan de extra bijlage openen.
Het is beslist de moeite waard.

Onderweg kwamen we langs een park waar een drietal brandstapels waren gemaakt. Hier werden die dag 3 gestorven Hindoestanen verbrand. Een openlucht crematorium dus.

Het binnenland waardoor we over kleine weggetjes reden bestond uit regenwoud, afgewisseld met moeras. Er groeiden veel teak- en cederbomen.

Ook werden hier pompoenen en watermeloenen geteeld in de schaduw van de palmbomen. We kregen aan een stalletje in het bos grote schijven meloen, vers van het land.

UIT DE VERZEKERING GEGOOD.

Na jarenlang verzekerd te zijn geweest op onze reizen en nooit schade geclaimd te hebben, zegt Unigarant ons zomaar de werelddekking op.

Een jaar geleden eiste men nog een nieuwe en dure survey van de boot en nu moeten we naar een andere verzekering omkijken.

Dat valt niet mee want we betaalden al behoorlijk veel, maar nu moeten we nog dieper in de buidel tasten.

Maar na veel zoek hebben we een acceptabele verzekering kunnen vinden.

We hebben even gedacht de cascoverzekering maar op te geven en alleen een WA verzekering te nemen, maar dat vinden we toch te link.

MUZIKANTEN ONDERWEG.

Als we bij Powerboats in Dock C in het water liggen komen we met de bemanning van de Makaru, een catamaran, in gesprek.

George vertelt ons dat hij en zijn vrouw elk jaar met carnaval in een steelband spelen. In hun ruimbemeten kajuit staan 2 steelpans opgesteld en trots laat George het geluid ervan horen.

Wijtze is er helemaal gek van en vraagt of hij ook even mag spelen.

Gelukkig hebben wij geen plaats voor zo'n instrument, anders was hij er misschien voor gezwicht.

Nu moet hij het doen met enkele cd's die hij van George kreeg.

De Zwitserse solozeiler aan onze stuurboordkant heeft een maat opgeduikeld voor zijn tocht naar Cuba: Frederico uit Chili.

Frederico is acrobaat in circussen en speelt bovendien klarinet.

Hij wordt helemaal wild als hij Wijtze op de concertina hoort spelen en vraagt of ze samen die avond een concert zullen geven.

Hij heeft een goedkoop, kunststof instrument dat vrij hard van klank is maar maakt leuke improvisaties op de thema's die Wijtze speelt.

Intussen mixt buurman Zwitserse Cuba Libres met limoen en veel ijs.

DIESEL TANKEN.

We hadden gedacht dat we een auto moesten huren om goedkope diesel te halen bij een tankstation.

Renee van de Mira zou ons helpen en gelijk zijn tank vol zien te krijgen.

Maar gistermiddag is Wijtze met de dinghy een eind verderop wezen kijken en daar stond langs het water ook een dieselpomp die locale prijzen vroeg.

Hij heeft vandaag de eerste 100 liter getankt voor 0,07 Eurocent de liter.

Kijk, dat zijn leuke meevallers.

ROTI HUT.

Op reukafstand van onze boot staat de Roti Hut.

Al vroeg worden we gewekt door de geur van kerrie en knoflook, die door alles heen trekt.

Ik vind het lekker ruiken maar Carlos, die naast de hut al tijden op het droge staat kan geen Roti meer zien.

Wij eten er graag, want de dame in de keuken maakt de Dahl Puri zelf en bakt de "pannenkoeken" op het moment dat je bestelt.

Als je de kip variant neemt kun je kiezen: met of zonder bot.

Zonder bot is voor de toeristen en dat neemt niemand hier want dat heeft niet de echte smaak.

Als je de Dahl Puri niet op kan, liggen de Iguana's al te wachten op een lekker brokje.

Er zijn hele grote bij van wel een meter lengte met een mooie kam op de kop.

Als ze in de bomen verdwijnen kun je ze niet zien door hun camouflage kleur.

TRINITAAL.

Het Engels dat op Trinidad gesproken wordt verschilt nogal van het standaard Engels en vaak hebben we de grootste moeite de mensen te verstaan.

Bovendien hebben ze een speciaal jargon.

Zo lazen we regelmatig dat het verboden was te LIMEN.

Uiteindelijk kwamen we er achter dat je daar niet met een groepje mensen mocht zitten kletsen en bier drinken. De tijd na het werk is ook Limetime.

Als je vraagt wanneer iets gedaan wordt of hoelaat iemand naar je boot komt, zegt men:"jus now" hetgeen een zeer rekbaar begrip is.

PAASEIEREN VERSTOPPEN OP ZEE.

Vandaag, 26 maart, haalt Wijtze de laatste diesel aan boord en morgen gaan we met Jesse James naar de Pricemarkt voor boodschappen.

We zijn klaar, hopen we, om te vertrekken en varen rechtstreeks de 530 mijl naar Puerto Rico. We moeten wat opschieten als we voor 1juni boven de Hurricanelijn willen zijn.

Dat wordt dus paaseieren verstoppen op zee.

Hartelijke groeten, Mia en Wijtze.